

BOSNA I HERCEGOVINA  
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE  
VRHOVNI SUD  
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE  
Broj: 06 0 U 019841 26 Uvp  
Sarajevo, 22.07.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Danilović Edine, kao predsjednika vijeća, Jaramaz-Dedić Sanje i Krkeljaš Milorada, kao članova vijeća, te Dizdar Vrabac Belme kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Agencija za privatizaciju KSB/SBK Travnik, protiv akta broj: 07-27-8-207/24 od 24.06.2024. godine, tužene Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo, u upravnoj stvari upisa nekretnina i prava na nekretninama, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 019841 24 U od 12.05.2025. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 22.07.2026. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 019841 24 U od 12.05.2025. godine odbijena je kao neosnovana tužba tužitelja podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena kao neosnovana njegova žalba izjavljena protiv prvostepenog zaključka Službe graditeljstva/urbanizma, prostornog uređenja, geodetskih, katastarskih i imovinsko-pravnih poslova Općine J., broj: 03-27-6-205/23 od 19.12.2023. godine, kojim je odbačen zahtjev za donošenje rješenja za upis nekretnina i prava na nekretninama u Javne knjige za Pelva d.d. J. koji je tom organu podnijela Agencija za privatizaciju Travnik, jer nema uslova za pokretanje postupka.

Zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužitelj pobija navedenu presudu zbog povrede federalnog zakona ili drugog federalnog propisa i povrede federalnog zakona o postupku. U zahtjevu izlaže tok postupka, te dalje navodi da se drugostepeni organ upuštao u sam postupak privatizacije, te da taj organ nije mogao utvrditi da su predmetne nekretnine bile dio privatizacije, iako isto nije ni morao utvrđivati, obzirom da je tužitelj, Agencija za privatizaciju, dostavio potvrdu kojom se potvrđuje da su predmetne nekretnine bile evidentirane u postupku privatizacije; da je u konkretnom slučaju sporna primjena Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama, jer prvostepeni sud smatra da se ova Uredba mogla primijeniti samo na nekretnine koje su bile u postupku privatizacije i neposredno nakon privatizacije, ali da tužitelj, Agencija za privatizaciju, nije tražio da se predmetne nekretnine upišu u korist Agencije, već se isključivo vodio odredbom člana 6. Uredbe, kojom je Agenciji dato pravo da nakon isteka roka od 15 dana, može podnijeti zahtjev za uknjižbu nekretnina koje nisu uknjižene, a bile su predmet privatizacije, na pravni subjekt koji je bio predmet privatizacije; da je očigledno da je prvostepeni sud, pogrešno tumačio navedenu odredbu, cijeneći da se odredba člana 6. Uredbe primjenjuje samo na nekretnine u toku postupka privatizacije, te tvrdeći da je tužitelj podnio zahtjev za nekretnine koje nisu bile predmet

privatizacije. Dalje ističe i da je prvostepeni sud pogrešno ostavio na snazi zaključak koji je u suprotnosti sa odredbama Zakona o upravnom postupku, naročito sa odredbom člana 133. Zakona o upravnom postupku, jer se zahtjev mogao samo odbiti rješenjem. Predlaže da se zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine, i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno rješavanje.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi je naveo da ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon, niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je, po ocjeni ovog suda, zahtjev za vanredno preispitivanje neosnovan.

Naime, iz stanja upravnog spisa i obrazloženja donesenih akata upravnih organa, kao i obrazloženja pobijane presude, proizilazi da je Agencija za privatizaciju KSB/SBK Travnik dana 30.11.2023. godine podnijela zahtjev za donošenje rješenja za upis nekretnina i prava na nekretninama u javne knjige za Pelva dd J.. U zahtjevu su navedene parcele označene kao k.č. broj 2227, 2228 i 2158 u površini cca 32630 m<sup>2</sup> prema avio snimanju iz 1987. godine što u katastarskom stanju odgovara k.č. 15-28/3, 15-28/4, 15-30/3, 15-30/4, 15-32/1, 15-32/2, 15-32/3, 15-33/1, 15-93/1 k.o. J. II upisane u pl. Broj 121, zatim k.č. 2752 dio u površini od 212 prema avio snimanju iz 1987. godine što u katastarskom stanju odgovara k.č. 980/1 k.o. J. II, a po starom premjeru k.č. IX/6 KO SP J., te k.č. broj 105 u površini od 18450 m<sup>2</sup> prema avio snimanju iz 1987. godine što prema starom premjeru odgovara k.č. 413/1 KO P.. Uz zahtjev tužitelj je dostavio akte pobrojane od 1 do 5 kao dokaz osnovanosti zahtjeva. Odlučujući o ovom zahtjevu nadležni upravni organ Služba za graditeljstvo/urbanizam, prostorno uređenje, geodetskih, katastarskih i imovinsko-pravnih poslova Općine J. je donijela prvostepeni zaključak broj: 03-27-6-205/23 od 19.12.2023. godine kojim se odbacuje zahtjev jer nema uslova za pokretanje upravnog postupka, jer je pravno lice Pelva d.d. J., za koje se traži donošenje rješenja, upisano u sudski registar nakon izvršene privatizacije, odnosno nije preduzeće čije su nekretnine bile predmet privatizacije, pa stoga u skladu sa odredbom člana 53. stav 1. Zakona o upravnom postupku Agencija za privatizaciju ne može imati svojsvo stranke u postupku, pozivajući se pri tome na odredbu člana 123. stav 2. Zakona o upravnom postupku. Nezadovoljan ovakvom odlukom tužitelj je izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu, pozivajući se pri tome na odredbu člana 2. Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije, uz obrazloženje da je privatizacija privrednog društva Pelva d.d. J. već završena, te da se stoga postupak po zahtjevu nije mogao provoditi primjenom Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije, te da je stoga zahtjev tužitelja pravilno odbačen. Tužitelj je protiv osporenog rješenja pokrenuo upravni spor, tužbom podnesenom prvostepenom sudu, koji je pobijanom presudom tužbu odbio, cijeneći da su osporeno rješenje i prvostepeni zaključak pravilni i zakoniti, iz istih razloga koje su naveli prvostepeni organ i tuženi, pozivajući se takođe na odredbu člana 1., člana 2. i člana 6. Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije.

Po ocjeni ovoga Suda, tužitelj navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke nije doveo u pitanje zakonitost i pravilnost pobijane presude, kao i akata nadležnih upravnih organa koja su joj prethodila.

Pri tome su se i prvostepeni sud i upravni organi pravilno pozvali na odredbu iz člana 2. i člana 6. Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije (Službene novine Federacije BiH, broj: 45/99 i 48/00).

Odredbom člana 2. Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije (u daljem tekstu: Uredba) je propisano da se ovom uredbom uređuje upis nekretnina koje se privatiziraju, upis državne svojine na tim nekretninama, upis nosioca prava korištenja i raspolaganja tim nekretninama, kao i druga prava provođenja programa privatizacije i njihovog uvođenja u promet i iskorištavanje u skladu sa zakonom (stav 1.), dok je stavom 2. istog člana propisano da se pod upisom iz stava 1. ovog člana smatra uknjižba, predbilježba ili zabilježba u javnim knjigama nekretnina i prava vlasništva na nekretninama radi pripreme provođenja privatizacije kao i radi prenosa prava vlasništva na nekretninama u korist kupca u postupku privatizacije.

Odredbom člana 6. Uredbe je propisano da ako nekretnina ili njen dio koji pripada predlagачu upisa nije upisan u javnu knjigu, predlagач upisa je dužan u roku od 12 mjeseci od dana stupanja na snagu ove uredbe, podnijeti zahtjev službama za upravu općinskog načelnika nadležnim za katastar, radi donošenja odgovarajućeg upravnog akta za upis nekretnine ili njenog dijela i prava na njima u javne knjige (stav 1.), dok je stavom 2. iste odredbe propisano da u slučaju propuštanja roka iz stava 1. ovog člana, zahtjev može podnijeti kantonalna agencija za privatizaciju.

Imajući u vidu naprijed utvrđeno činjenično stanje, koje ovaj Sud shodno odredbi člana 41. stav 4. Zakona o upravnim sporovima ne može preispitivati povodom podnesenog zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, ovaj sud cijeni da su navodi zahtjeva neosnovani, jer je odredbom člana 2. Uredbe propisano da se postupak upisa nekretnina i prava na nekretninama vodi na nekretninama radi priprema provođenja privatizacije, kao i radi prenosa prava vlasništva na nekretninama u korist kupca u postupku privatizacije, pa kako je nesporno da je postupak privatizacije privrednog društva Pelva d.d. J. već okončan, to se više ne može voditi postupak upisa nekretnina i prava na nekretninama u skladu sa odredbama Uredbe. Stoga ni Agencija za privatizaciju, koja u skladu sa odredbom člana 6. Uredbe, može pokrenuti postupak upisa nekretnina i prava na nekretninama u slučaju kada predlagач upisa nije u zakonom propisanom roku od 12 mjeseci podnio zahtjev za upis nekretnina i prava na nekretninama, nije ovlaštena da pokrene taj postupak, imajući u vidu naprijed navedenu odredbu člana 2. Uredbe, jer odredbom člana 6. stav 2. Uredbe nije isključena primjena odredbe člana 2. Uredbe, nego je samo data mogućnost Agenciji za privatizaciju da nakon roka od 12 mjeseci pokrene postupak za upis nekretnina i prava na nekretninama. Stoga se i postupak po zahtjevu Agencije za privatizaciju dakle, može voditi samo u pripremi provođenja privatizacije, kao i radi prenosa prava vlasništva na nekretninama u korist kupca u postupku privatizacije, kao što je već naprijed navedeno, a što se može zaključiti i iz samog naziva Uredbe.

Stoga su pravilno odlučili organi uprave kada su odbacili zahtjev tužitelja na osnovu odredbe člana 123. stav 2. Zakona o upravnom postupku (Službene novine Federacije BiH, broj: 2/98, 48/99 i 61/22) kojom se propisuje da ako nadležni organ povodom stavljenog zahtjeva stranke nađe da po važećim propisima nema uslova za pokretanje postupka, donijet će o tome zaključak, kojim će se zahtjev odbaciti kao preuranjen. Navodi iz zahtjeva koji se odnose

na pozivanje na odredbu člana 53. Zakona o upravnom postupku, te na odredbu člana 133. Zakona o upravnom postupku, nisu od značaja, obzirom da je zahtjev u svakom slučaju riješen negativno, čime nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Imajući u vidu sve naprijed izneseno, ovaj sud je i ostale navode zahtjeva ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar  
Dizdar Vrabac Belma, s.r.

Predsjednik vijeća  
Danilović Edina, s.r.